SKATTE- OG VÆKSTMINISTERIET

12. november 2026
J.nr. 2024-9139

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 38 – Forslag til lov om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for told- og skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod told- og skatteforvaltningen m.v.).

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Jakob Engel-Schmidt

/ Annemette Ottosen

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for told- og skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod told- og skatteforvaltningen m.v.) (L 38)

Til § 2

1) Efter nr. 9 indsættes:

»01. I *§ 3 c, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »2. pkt.« til: »7. pkt.«

[Konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 1]

2) Efter nr. 13 indsættes:

»02. I *§ 7 c, stk. 2, 5. pkt.,* der bliver 4. pkt., ændres »3. pkt.« til: »2. pkt.«, og i *6. pkt.,* der bliver 5. pkt., ændres »5. pkt.« til: »4. pkt.«

[Konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 13]

Til § 3

3) I det under *nr. 4* foreslåede *kapitel 19 a* indsættes i *§ 61 a, stk. 3,* som *2. pkt.:*

»Det gælder dog ikke for tilbagebetalinger af beløb, der er opkrævet efter opkrævningslovens kapitel 4 a.«

[Undtagelse i regel om en bagatelgrænse]

4) I *nr. 5* ændres i *den indledende tekst* »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 3, 1. pkt.«

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 5 om ophævelse af regel om en bagatelgrænse]

5) Efter nr. 5 indsættes:

»01. I *§ 61 a, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2«.

»02. *§ 61 a, stk. 3,* ophæves.

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 3-7.

»03. I *§ 61 a, stk. 6* og *7,* ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

[Ophævelse af regel om en bagatelgrænse og konsekvensændringer]

Til § 14

6) I *stk. 2* ændres »§ 3, nr. 3 og 5« til: »§ 3, nr. 3, 5, 01, 02 og 03«.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 5]

Bemærkninger

Til nr. 1

Med lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås, at der i registreringsafgiftslovens § 3 a, stk. 3, efter 1. pkt. indsættes fem nye punktummer.

I registreringsafgiftslovens § 3 c, stk. 2, 1. pkt., henvises til § 3 a, stk. 3, 2. pkt., der dog som følge af de fem punktummer, der i nr. 1 foreslås indsat efter § 3 a, stk. 3, 1. pkt., vil blive § 3 a, stk. 3, 7. pkt.

Det foreslås derfor, at der i § 3 c, stk. 2, 1. pkt., foretages den nødvendige konsekvensændring, så henvisningen til § 3 a, stk. 3, 2. pkt., ændres til en henvisning til § 3 a, stk. 3, 7. pkt.

Til nr. 2

Med lovforslagets § 2, nr. 13, foreslås, at registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

I § 7 c, stk. 2, 5. pkt., der bliver 4. pkt., henvises til 3. pkt., der dog vil blive 2. pkt., mens der i 6. pkt., der bliver 5. pkt., henvises til 5. pkt., der dog vil blive 4. pkt.

Det foreslås derfor, at der i § 7 c, stk. 2, 5. og 6. pkt., foretages de nødvendige konsekvensændringer, så der i 5. pkt. i stedet henvises til 2. pkt., mens der i 6. pkt. i stedet henvises til 4. pkt.

Til nr. 3

Med lovforslagets § 3, nr. 4, foreslås, at der efter kapitel 19 i skatteforvaltningslovens afsnit III indsættes et nyt kapitel – kapitel 19 a – om forrentning af krav på tilbagebetaling efter uberettiget opkrævning af skatter og afgifter m.v.

I skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 1, foreslås, at krav mod Skatteforvaltningen på tilbagebetaling af skatter, afgifter, gebyrer og renter m.v. forrentes efter rentelovens § 5, hvis kravet på tilbagebetaling skyldes en opkrævning, som Skatteforvaltningen har foretaget med urette, jf. dog stk. 2 og 3. Forrentningen sker fra og med dagen for betalingen af det beløb, der skal tilbagebetales, til og med dagen for tilbagebetalingen.

I stk. 2 foreslås, at stk. 1 ikke omfatter følgende krav og situationer:

1) Krav på tilbagebetaling af afgifter, som Skatteforvaltningen har opkrævet på vegne af kommuner m.v.

2) Krav på tilbagebetaling, hvor kravet støttes på en formueretlig aftale med Skatteforvaltningen.

3) Krav på tilbagebetaling af bøder.

4) Krav på tilbagebetaling, hvor forrentningen som følge af anden lovgivning ikke skal ske efter rentelovens § 5.

5) Betalingen skyldes en fejl hos den, der foretog betalingen.

I stk. 3 foreslås, at et tilbagebetalingskrav efter stk. 1 alene forrentes, hvis det samlede rentebeløb for kravet for den i stk. 1, 2. pkt., anførte renteperiode udgør mindst 50 kr.

Som det fremgår af pkt. 2.7.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, er den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 61 a udtryk for en lovfæstelse og justering af de retningslinjer, der anføres i afsnit A.A.12.3 i Den juridiske vejledning 2026-2. Under overskriften »Mindsteudbetaling af beløb« anføres i afsnit A.A.12.3, at for udbetalinger, der finder sted efter den 1. juli 2011, udbetales det opgjorte beløb på under 50 kr. ikke. Skatteforvaltningen har efter lovforslagets fremsættelse over for Skatte- og Vækstministeriet oplyst, at denne bagatelgrænse på 50 kr. ikke kun anvendes, hvor Skatteforvaltningen skal tilbagebetale et beløb, der uretmæssigt er opkrævet, det vil sige den situation, der omhandles af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 1, men også hvor kravet på tilbagebetaling skyldes en fejl begået af den, der foretog indbetalingen, det vil sige den situation, der omhandles af den foreslåede bestemmelse i § 61 a, stk. 4. Bagatelgrænsen, som således hidtil ikke har været lovfæstet, er dog ikke blevet anvendt ensartet, og det foreslås med ændringsforslag nr. 5, jf. bemærkningerne nedenfor til nr. 5, at den efter at være blevet lovfæstet senere skal ophæves, så der i stedet på et senere tidspunkt mere generelt kan tages stilling til bagatelgrænser på Skatteforvaltningens område.

Der er dog behov for, at der, indtil bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 3, ophæves, fortsat kan ske udbetaling af rentegodtgørelsesbeløb på under 50 kr. i de situationer, hvor tilbagebetalingen vedrører et beløb, hvis opkrævning reguleres af opkrævningslovens kapitel 4 a. Anvendelsesområdet for kapitel 4 a er fastsat i lovens § 15. Baggrunden er, at en bagatelgrænse ikke har været anvendt på dette område og heller ikke kan systemunderstøttes i den nuværende udformning.

Det fremgår af § 15, stk. 1, at kapitel 4 a anvendes på Skatteforvaltningens krav på skatter og afgifter m.v., medmindre kravet omfattes af kapitel 5, kildeskatteloven, lov om spil, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven, ejendomsskattelovens kapitel 8 og §§ 77-81, aktieavancebeskatningslovens §§ 39-40, boafgiftslovens § 21 a, stk. 3, og § 26 a, stk. 3, dødsboskattelovens §§ 14, 30, 87 og 89, ligningslovens § 12 B, stk. 10, § 6 D, stk. 10-12 og 14, og § 12 i lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, § 11, stk. 2, 10. pkt., og stk. 3, 5. pkt., i lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, for så vidt angår beskatning af etableringskonto, eller virksomhedsskattelovens §§ 17 og 18, jf. dog stk. 2 og 3. Krav på sagsomkostninger, tilbagebetalingskrav, der hverken omfattes af § 15 d, stk. 1, 1. pkt., eller skatteforvaltningslovens § 57, stk. 4, 1. pkt., og erstatningskrav omfattes heller ikke af reglerne i dette kapitel, medmindre der er tale om regreskrav, jf. dog stk. 3. Krav tilhørende restanceinddrivelsesmyndigheden omfattes heller ikke af reglerne i dette kapitel, medmindre der er tale om tilbagebetalingskrav efter § 15 d, stk. 1, 1. pkt., jf. dog stk. 3.

Af opkrævningslovens § 15, stk. 2, fremgår, at krav på registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. for virksomheder registreret efter registreringsafgiftslovens §§ 14 og 15, krav på afgift efter § 4, stk. 2, ved en foreløbig fastsættelse af et sådant krav på registreringsafgift, krav på nummerpladeafgift for virksomheder autoriseret efter § 15 i lov om registrering af køretøjer og krav, der opkræves efter kildeskattelovens § 52, stk. 5, § 66, stk. 2, § 66 A, stk. 1, § 66 B, stk. 1, § 79, § 84, stk. 2, § 85, stk. 4 og 5, § 86, stk. 3, og § 87 og § 63 i lov om spil omfattes uanset stk. 1, 1. pkt., af reglerne i dette kapitel, jf. dog stk. 3.

Efter opkrævningslovens § 15, stk. 3, kan skatte- og vækstministeren fastsætte regler om, at krav, der tilhører Skatteforvaltningen, uanset stk. 1 og 2 enten skal omfattes af eller holdes uden for anvendelsesområdet for reglerne i dette kapitel.

Med ændringsforslag nr. 3 foreslås således, at der i skatteforvaltningslovens kapitel 19 a i § 61 a, stk. 3, som 2. pkt. indsættes, at bagatelgrænsen i 1. pkt. dog ikke gælder for tilbagebetalinger af beløb, der er opkrævet efter opkrævningslovens kapitel 4 a.

Til nr. 4 og 5

Med lovforslagets § 3, nr. 4, foreslås, at der efter kapitel 19 i skatteforvaltningslovens afsnit III indsættes et nyt kapitel – kapitel 19 a – om forrentning af krav på tilbagebetaling efter uberettiget opkrævning af skatter og afgifter m.v.

I skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 1, foreslås, at krav mod Skatteforvaltningen på tilbagebetaling af skatter, afgifter, gebyrer og renter m.v. forrentes efter rentelovens § 5, hvis kravet på tilbagebetaling skyldes en opkrævning, som Skatteforvaltningen har foretaget med urette, jf. dog stk. 2 og 3. Forrentningen sker fra og med dagen for betalingen af det beløb, der skal tilbagebetales, til og med dagen for tilbagebetalingen.

I stk. 2 foreslås, at stk. 1 ikke omfatter følgende krav og situationer:

1) Krav på tilbagebetaling af afgifter, som Skatteforvaltningen har opkrævet på vegne af kommuner m.v.

2) Krav på tilbagebetaling, hvor kravet støttes på en formueretlig aftale med Skatteforvaltningen.

3) Krav på tilbagebetaling af bøder.

4) Krav på tilbagebetaling, hvor forrentningen som følge af anden lovgivning ikke skal ske efter rentelovens § 5.

5) Betalingen skyldes en fejl hos den, der foretog betalingen.

I stk. 3 foreslås, at et tilbagebetalingskrav efter stk. 1 alene forrentes, hvis det samlede rentebeløb for kravet for den i stk. 1, 2. pkt., anførte renteperiode udgør mindst 50 kr. Med ændringsforslag nr. 3 foreslås, jf. bemærkningerne ovenfor til ændringsforslag nr. 3, at dette dog ikke gælder for tilbagebetalinger af beløb, der er opkrævet efter opkrævningslovens kapitel 4 a.

I stk. 4 foreslås, at krav mod Skatteforvaltningen på tilbagebetaling af skatter, afgifter, gebyrer og renter m.v., der er betalt som følge af en fejl begået af den, der foretog betalingen, jf. stk. 2, nr. 5, forrentes med renten efter rentelovens § 5, når der er gået 30 dage efter den dag, hvor Skatteforvaltningen fra den, der foretog betalingen, modtog en anmodning om tilbagebetaling eller har konstateret, at indbetalingen skyldtes en fejl. Skatteforvaltningen skal ikke betale rente for det tidsrum, der ligger forud for modtagelsen af anmodningen eller konstateringen af, at indbetalingen skyldtes en fejl. Såfremt udbetalingsfristen falder på en banklukkedag, udskydes fristen til førstkommende bankdag.

I stk. 6 foreslås, at kan Skatteforvaltningen på grund af modtagerens forhold ikke foretage kontrol af tilbagebetalingskravet efter stk. 4, afbrydes udbetalingsfristen, indtil Skatteforvaltningen er kommet i besiddelse af relevante og tilstrækkelige oplysninger til at vurdere, hvorvidt der er et tilbagebetalingskrav.

I stk. 7 foreslås, at har Skatteforvaltningen efter udbetalingsfristens udløb anmodet om yderligere oplysninger til brug for vurderingen af tilbagebetalingskravet efter stk. 4, vil der ikke ske forrentning af tilbagebetalingskravet fra og med dagen for fremsættelsen af anmodningen om yderligere oplysninger til og med dagen, hvor Skatteforvaltningen er kommet i besiddelse af relevante og tilstrækkelige oplysninger til at vurdere, hvorvidt der er et tilbagebetalingskrav.

Som det fremgår af pkt. 2.7.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, er den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 61 a udtryk for en lovfæstelse og justering af de retningslinjer, der anføres i afsnit A.A.12.3 i Den juridiske vejledning 2026-2. Under overskriften »Mindsteudbetaling af beløb« anføres i afsnit A.A.12.3, at for udbetalinger, der finder sted efter den 1. juli 2011, udbetales det opgjorte beløb på under 50 kr. ikke. Skatteforvaltningen har efter lovforslagets fremsættelse over for Skatte- og Vækstministeriet oplyst, at denne bagatelgrænse på 50 kr. ikke kun anvendes, hvor Skatteforvaltningen skal tilbagebetale et beløb, der uretmæssigt er opkrævet, det vil sige den situation, der omhandles af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 1, men også hvor kravet på tilbagebetaling skyldes en fejl begået af den, der foretog indbetalingen, det vil sige den situation, der omhandles af den foreslåede bestemmelse i § 61 a, stk. 4. Bagatelgrænsen, som således ikke hidtil har været lovfæstet, er dog ikke blevet anvendt ensartet, og det foreslås, at den efter at være blevet lovfæstet skal ophæves, så der i stedet på et senere tidspunkt mere generelt kan tages stilling til bagatelgrænser på Skatteforvaltningens område.

Det foreslås derfor med ændringslovslag nr. 5, at den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 3, ophæves.

Der vil samtidig være behov for at gennemføre konsekvensændringer i den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 1, 1. pkt., hvor henvisningen til stk. 2 og 3 skal ændres til en henvisning til stk. 2, ligesom henvisningen i § 61 a, stk. 6 og 7, til stk. 4 skal ændres til en henvisning til stk. 3.

Endelig vil der i den indledende tekst til lovforslagets § 3, nr. 5, hvorefter der i skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, nr. 4, og stk. 4, 1. pkt., foreslås den ændring,

at »rentelovens § 5« ændres til »opkrævningslovens § 7«, med ændringsforslag nr. 4 skulle foretages den ændring, at »stk. 4, 1. pkt.« ændres til »stk. 3, 1. pkt.«

Der vil dog i en periode fortsat være behov for bagatelgrænsen, hvorfor det foreslås, at skatte- og vækstministeren skal fastsætte tidspunktet for, hvornår skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 3, skal ophæves, jf. nedenfor om ændringsforslag nr. 6.

Til nr. 6

I Skatteforvaltningens opkrævningssystem (ELO) vedrørende lån efter ejendomsskattelovens kapitel 8 og 11 til betaling af ejendomsskatter har forsinkelser i udviklingsarbejdet ført til, at der i en lang række tilfælde ikke rettidigt er sat stop for tilskrivningen af renter af lånebeløbet. Ved efterfølgende frivillig indbetaling er der derfor en lang række borgere, der har betalt renter, der er tilskrevet med urette.

Det er vurderingen, at det gælder ca. 27.000 borgere, og der er tale om lån, hvor tilbagebetaling skulle ske i perioden 2025-2026. ELO's opkrævningsfunktionalitet er nu implementeret, hvorfor problemstillingen vedrørende renter af sådanne lån vurderes at være løst fremadrettet.

Der er dog fortsat behov for oprydning og tilbagebetaling af de renter, der er tilskrevet og betalt med urette. På baggrund af en stikprøve fra oktober 2026 vurderes det med en vis usikkerhed, at det gennemsnitlige for meget indbetalte rentebeløb pr. indbetaling udgør ca. 7,27 kr.

Da mange af disse renter kan være betalt for lang tid siden, kan der være behov for at yde en rentegodtgørelse til de berørte borgere.

Primo november 2026 har Skatteforvaltningen behandlet ca. 3.000 sager, og kun i ca. 10 af disse sager har rentegodtgørelsesbeløbet været på mindst 50 kr., jf. den nuværende bagatelgrænse på 50 kr. i Den juridiske vejledning 2026-2, afsnit A.A.12.3.

Størstedelen af rentegodtgørelserne vurderes at vedrøre enten et lille kronebeløb eller et ørebeløb.

Rentegodtgørelse foretages i en særskilt proces, der er forskudt fra selve tilbagebetalingen, idet der ikke er systemunderstøttelse til at beregne og udbetale beløbene samtidigt. Det vil sige, at borgere modtager et særskilt brev om rentegodtgørelsen potentielt måske flere uger efter tilbagebetalingen af de renter, der blev tilskrevet og betalt med urette.

Da der således oftest er tale om ganske små beløb, vurderes det, at en orientering af borgerne om en rentegodtgørelse vil indebære en ulejlighed, der vejer tungere end den beskedne økonomiske gevinst, som en rentegodtgørelse vedrørende et beskedent beløb vil udgøre. Dertil kommer, at den nuværende bagatelgrænse på 50 kr. efter retningslinjerne i Den juridiske vejledning, afsnit A.A.12.3, som nævnt ovenfor om de ca. 3.000 færdigbehandlede sager har været anvendt i første del af håndteringen af det samlede sagskompleks vedrørende de ca. 27.000 borgere om tilbagebetaling af renter, der er opkrævet med

urette. Overvejelser om ligebehandling tilsiger derfor, at disse sager bør kunne behandles efter de samme retningslinjer.

Også skattekontoen er berørt af en række kendte fejl i forbindelse med renteberegning, hvor fejlene efterfølgende rettes. Fejlene skyldes bl.a. datafejl og fejl i korrektionskolonner og har givet anledning til forkerte rentebeløb for en større mængde virksomheder.

Der foreligger ikke en samlet opgørelse af rentegodtgørelsesbehovet for hele sagskomplekset, men data fra en af de tidligere håndterede puljer med rentefejl kan give en indikation af omfanget af små rentegodtgørelsesbeløb, der ville skulle udbetales, hvis der ikke er en bagatelgrænse. Det samlede antal virksomheder omfattet af en genberegning vil være 143.878. Rentegodtgørelsesbeløbet vil for 136.486 virksomheder (ca. 95 pct.) være mindre end 50 kr., mens det for 113.540 virksomheder (ca. 79 pct.) vil være mindre end 5 kr.

Som det er tilfældet med tilbagebetalingen af renter, der uberettiget er tilskrevet vedrørende lån til betaling af ejendomsskatter, jf. ovenfor om systemet ELO, vil der også ske særskilt udbetaling af rentegodtgørelsesbeløb til virksomheder, der er berørt af de nævnte rentefejl på skattekontoen.

Der er stadig ubehandlede oprydningspuljer, hvorfor der fortsat i en periode vil være behov for den bagatelgrænse på 50 kr., der foreslås i den med lovforslagets § 3, nr. 4, foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 61 a, stk. 3, der dog efter ordlyden alene omfatter tilbagebetalingstilfældene i stk. 1 om uretmæssig opkrævning, jf. ovenfor i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 5.

Dermed vil de beskrevne oprydningsopgaver, som forventes afsluttet senest medio 2027, fortsat kunne håndteres, som det hidtil er sket, jf. ovenfor.

Det foreslås derfor, at skatte- og vækstministeren skal fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelse af de tre bestemmelser, der foreslås med ændringsforslag nr. 5, dvs. § 3, nr. 01, 02 og 03.

Af lovforslagets § 14, stk. 2, fremgår, at skatte- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 2, nr. 8 og 9, § 3, nr. 3 og 5, § 6, nr. 2, 4 og 5, og § 13, nr. 1, og herunder kan fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Det foreslås derfor, at i lovforslagets § 14, stk. 2, ændres »§ 3, nr. 3 og 5« til »§ 3, nr. 3, 5, 01, 02 og 03«.

Bestemmelsen i lovforslagets § 3, nr. 5, vil tidligst kunne sættes i kraft samtidig med § 3, nr. 01, 02 og 03, da der med ændringsforslag nr. 5 foreslås den ændring, at i den indledende tekst i § 3, nr. 5, ændres »stk. 4, 1. pkt.« til »stk. 3, 1. pkt.«, jf. ovenfor i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 4.